

היחידה. נגידה. נחמיה
הפואת זאזאן

החוליות

מ י ד י ח ו ד ש
~~*~*~*~*~*~*~*~*

גשם התחיל לרדת, הגשם אכזר ציפינו לו מאד, ויציל
אוחנו אולי משנת הבצורת המאימת עלינו. הצרות,
כפי שאנו יודעים זאת, מופיעות בשרשרת, צרה
רודפת צרה ועצירת הגשמים ההאימה בדיוק לחמונה
הכללית הקודרת למדי.

אך איך טבע היהודים? חמיד מקוים לקרן אור
הראשונה המציצה מעבר לפינה, שאפשר שוב להגיד:
יהיה טוב! יהיה טוב? הלואי!

וכשמדברים על יהודים, באכת, מי זה יהודי? השאלה
הזאת קבלה השבוע דגש חזק, כאשר בן-אדם הפך עולמות
בכדי לרשום את ילדיו כיהודים, ובצד שני של הארץ
נהרגו עשרות צעירים או ורס על יהודותם, כל זה באותו
יום.

עם נבחר הננו. כאב וצער מנה חלקנו.

עלון ינואר נחבל באהדה ואף הגיעו מכתבים למערכת, אשר נפרסם
בהמשך העלון. ביחוד החיילים שמחו לשמוע מהבית על ידי פעולה מוצלחת
של ועדת הקשר, שצרפה לבל חיל דף וחמונה מצוירת על ידי הילדים.

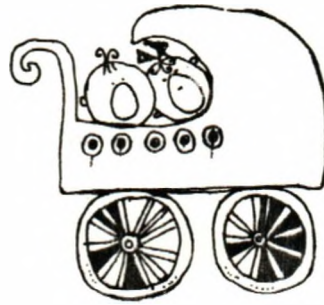
במטבח יש בעיות ובין היחר מבקשת האקונומית לא לראות את המטבח
כחנות מכולת. אפשר לקבל הכל אצל שפרה והסופרמרקט כעת פתוח 4 פעמים
בשבוע. אין באפשרות המטבח למכור מצרכים אשר נמצאים בחנות של שפרה.
נא למסור לסבחות.

למשפחות פּימנסל ויוגב
שלוחות ברכות חמות

בהולדת עדי,

אשר נולדה ב-8 לינואר.

עם טיפ טיפת מזל...
זכתה משפחה מיכל ויעקב ג.
בזכיה הגדולה של מפעל הפיס.
חמיד חשבנו שספורי הזכיה הגדולה
שייכים לשלום עליכם, והנה, זה קרה
מש בסביבתנו.

אולפניססים הגיעו בחודש האחרון, הרוב מארצות הברית, והנוף במשק
שוב קבל צבעים אחרים, בין-לאומיים. ואולי צבעים פסיכודליים? רק
זה לא!

משפחות רבות במשק נרתמו למפעל האסוף ולפי נסיון משנים עברו, אנו
יודעים שבאמוץ מוצלח גם תלוי הצלחת האולפן.

מזל טוב למשפחות מצר, מנצר ופרץ בהולדת הלית אשר
נולדה ב-21 בינואר.

ח ר ב ר ת

לפני שבוע ארחנו את נחום בוכמן, אשר בזמנו היה חביב קהל
המבוגרים שלנו, ואף זכה בפרס לפני שנתיים כאשר חגג את מחצית היובל
שלו על הבמה העברית.

צורת הופעתו ודקלומו היתה מלוטשת מאד והוחיקים בינינו נהנו
מאופן משחקו אשר החזיר אותנו רחוק לתוך העבר. עובדה שמעט צעירים
באו והאמן ידע להעריך את ההשתתפות ה"גדולה" יחסית של ותיקינו והודה
על ההאזנה, בהכרה שיש מתחרה רציני ששמו סלויזיה.

בהופעת החלילן עמוס מלר היתה השתתפות זעומה טאד. וזה אשר
אמרנו: לא כדאי להביא בכסף רב אוכנים, אשר מראש אפשר לדעת שחהיה

חוסר התענינות. אנא, ועדת חרבות! חסכו מעצמכם את האי-נעימות והמבוכה של אי-השחתפות קהל. קרי אפשר למנוע זאת.

להל"ן נפרסם כמה מהמכתבים שהגיעו אחרי שהוצאנו עלון ינואר. נשמח להמשיך בדיונים על גבי הניר.

למערכת "עלון"

בענין רב קראתי על הברור של ועדת קליטה והמועדון וטוב שהעלו זאת פעם לעיני הכלל. ההערות היו במקומם, אך למה הכותב מסתיר את שמו? כולם רוצים לדעת מי כחב את הרשימה!

ברגשי הערכה, רוזי.

מסתבר שבענין ועדת קליטה מול המועדון היה יותר הדים:

לעורך שלום!

התפלאתי מאד על שמערכת העלון ראתה לנחוץ לפרסם רשימה מחוסרת טעם כמו בעלון הקודם בנושא המועדון. ממהי נהוג אצלנו להתקיף בצורה כה גסה ומחוסרת כבוד את מוסדות המשק? כאשר ועדת הקליטה רוצה לברר בעיה, חעשה את המוטל עליה בלי הערות עוקצניות בעלון המשק, אשר נשלח למקומות ציבוריים, למוסדות התנועה הקבוצית ואפילו לעחונות. ועוד, שפרסום בעלום שם פסול בהחלט, זאת לא צורה שאנו רגילים לה. מערכת העלון מתבקשת בכל חוקף לשמור על הרמה ולא לפרסם סורים בלי חתימה.

ב.ו.

אל ועדת החרבות הגיעו מספר מכתבים שאח חמציחם נתבקשנו לכחוב. לוועדת חרבות שלום,

אני פונה אליכם בבקשה: אל חביאו חכניות בעלוח אופי רציני לערבו שיש. עייפנו מרצינות החיים ולבנו יוצא אל הבדור הקל של ימינו. נאמר לי שלא באו לשמע חלילן שבא לגליל מגדוח החעלה ואני מרשה לעצמי לשאול: "למה לשלם כ-25 ל"י. כרטיס כניסה לאמן שאין מכירים

אותו? אפילו יהודי מנוחין לוקח פחות!
אנא, הביאו בדור לצעירים שיהיה קל לעכול!
יבואו כולם וההוצאה תהיה שווה!

ש.י.

--*-*-*-*

השולחן הארוך

--*-*-*-*

הטועם בא אל המשק.

לאחרונה הודיע לנו הטועם המסייר במסעדות ובבתי קפה בשביל
העתונות המקומית, שברצונו לבקרנו. הוא לא ציין את יוני בואו והסכמתנו
היחה עקרונית, בלי שידענו על מועד הבקור. הטועם נתן חוות דעת שבקרב
חופיע באחד מעתוני היום.

להלן התרשמיותיו.

הנה קרני מה שטרם התנסיתי! אהה מכירותי, חברת ויצ"ו, המליצה
לפני למעום לשם סנוי, אוכל קבוצי, נעניתי להצעתה ובאתי לשולחן הארוך
של קבוצת שרה נחמיה בגליל העליון. אכלתי סם עם "החברה" ולא הכינו
ארוחה מיוחדת מהסיבה הפשוטה שלא הודעהי על בואי.

עלי לציין ראשונה שבבית החרושה המקומי "פלמסיק חוליות"

מיצרים הליס נאים מאד בשלל צבעים,
שמקשטים שולחנות רבים בארץ, וכמו-
בן נמצאים בשפע בכסבא מארחי.

ההגשה נעימה ויעילה.

כנות חינוכית משרות צבור מגוון,

ובאורה הרגועה של שבת בכפר

נהנתי מאד להסב אל השולחן שאף

פרחים רעננים לא חסרו עליו.

המנה הראשונה כבר חיכחה

לנו: סלס חצילים שרופים כמיסב

המסורת הבלקנית. בקבוץ שמוצאו מערב

ארופאית היתה זאת הפתעה נעימה

בהחלט!

המרק הוגש בכלי בעצוב נאה

מחומר נירוסטה. אני מכיר בדיחה

קבוצית המתחסת למרק: יש הרבה מיס

בירדן!

אבל במרק הקבוצי הזה שהגישו,
 החבשלו עופות הרבה, וצמצמו
 בפתיחת ברזים עליהם. כחוכן
 הכניסו כופחאות סולה, אכן,
 מרק ראוי לשמו.

אל העוף הצלוי אני צועד על גשר
 של בדיחה נוספת: כאשר מבישים
 בקבוץ עוף, סימן שהעוף חולה, או
 הקבוצניק חולה! אבל העוף שאכלתי
 בקבוץ שדה נחמיה היה נקי מכל רבב
 ואני הרגשתי במלוא אוני. העוף
 הצעיר נאפה בחניר והוגש חם, פריך
 וטעים. העזתי לבקש הוספה, וקבלתי
 כנף. נאמר לי שכנף מציאה גדולה
 בקבוץ שדה נחמיה, כי רוב העופות
 שם מורכבות מארבע "פולקס". הרוצה
 לאכול חזה או כנף צריך לרוב לוותר.
 כחוספת הגישו ארז בטעם איטלקי וחסה
 טבול במיץ לימונים טהור. יש בקבוץ
 פרס וזה לטובת הסלט.

נוכחתי לדעת שמטע התפוחים
 מכבד את שמו: לפחן הגרנד אלכסנדר
 היה עשוי תפוחים טריים, אם כי לסעמי
 חסר מעט כנמוך.

ו ל ח ש ב ו ? ל מי שלא ידוע עד
 כה, בקבוץ אין משלמים! אורחים
 רבים ראיתי בחדר האוכל של הקבוץ
 אך ארנקים לא הוצאו.
 כפי שנאמר הקבוץ אינו מסעדה!

נוחר לי אפוא לגשח לאקו-
 נומית החביבה ולהודות על הארוחה
 הטובה והשרות אדיב.

ג.ג.

*

200

אסיפה כללית - 10.1.70

בעקבות חאונת טרקטור ושאלתא באוחו נושא (עבודה על טרקטור לילדים שטרם קבלו רשיון לכך) התנהל וכוח על תכנון הרכב. התכנון הקיים קבל כמה סעיפים חדשים:
אין לאשר:

- * נהיגת ילדים מתחת לגיל 16 על טרקטורים.
- * יש למצוא הסדר שהטרקטורים יהיו נעולים.
- * הסעות אנשים רק אחרי הכשרת עגלות לפי ההוק ואחרי קבלת רשיון מחאים מטעם המשטרה.
- * ועד להסדר: טרקטורים ועגלות להסעת אנשים, רק לצרכי עבודה.
- * לאנשים בעלי רשיון נהיגה על טרקטור יהיה מותר לקחת טרקטורים שלא לצרכי עבודה, באשור מרכז המשק בלבד.
- * ההסדר הזה כולל גם ילדים בעלי רשיון נהיגה בטרקטור.

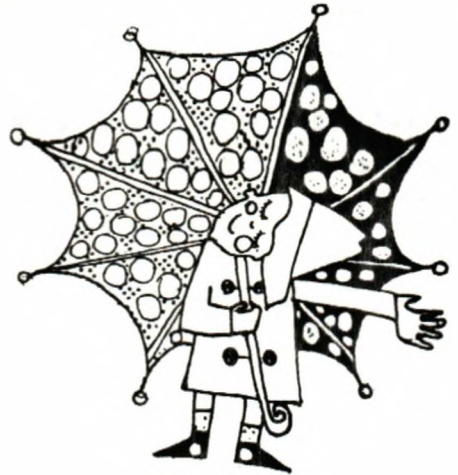
מ ו ע צ ת . 10.1.70

אושר לקחת גננת בשכר.
שמירה בבית ילדים בתורנות בחדר השומרת משעה 20.00-22.00.
הוחזר לדיון נוסף באסיפה הבאה.

שיחת חברים - 24.1.70

1. רשום הוצאות הועדות. הוחלט שהוצאות במזומן ע"ח הועדות לא תנתנה ללא רשום במחברת הועדה. במקרים דחופים אפשר יהיה לקבל את הכסף על ידי רשום במחברת של החבר המקבל את הסכום ואחר כך יבוא החבר עם המחברת לחקון.
2. חופשות ממוסכות
התקבל הערעור על האסור לחת חופשה ממוסכת לחברים.
חקופת החופש הוגבל לשנה אחת בלבד.
החופש ינתן רק מחקופה של שנתיים לאחר השחרור מהצבא. אין לדרוש מהבנים לחת שנה שרות שלישית לפני היציאה לשנת חופש. במקרה, שחבר לא חוזר בתום השנה, תברר ועדת חברה את מעמדו.
3. הוחלט שעוזבים יקבלו בצאתם מזון ל-10 ימים לפי הרשימה.
4. הוחלט לא להוציא עוד חוברות זכרון.
5. הוחלט לחת לחברים מחנת יום הולדת בלירות לפי מספר סנים, החל מיום הולדת 50. המטבח יספק כבוד קל לקבלת אורחים.
6. הוחלט לא למסור יותר מקלטי רדיו וכלי שמע אחרים לחקון בקריה שמונה. המזכירות מספלת במציאת פתרון עבור תקונים.

7. בענין רכב לחבר וההוצאות הגדולות הקשורות באחזקתו, הוחלט להחזיר את כל הבעיה לוועדה חברה לברור נוסף.

הייתי רוצה... הרבה דברים....
אסחפק הפעם בדברים שקרובים ללבי ושנתנים
אולי לידי בצוע.

א. למצוא על לוח המודעות מודעה נחמדה,
חתומה על ידי אחד הנהגים בזו הלשון:
ביום... יש מקום פנוי באוסו שלי,
אסמח להזמין להחליות אלי. תוכלי
לחסוך לך את דמי הנסיעה ולבלות
בחברה נעימה.

ב. לקבל טפול טוב לשערוחתי, אחת לשבוע, ורצוי ביום שישי, על ידי
ספריח מנוסה בכל: צביעה, חספוחת, חסרוקח עם כלים נקיים ובסביבה
מסודרת. ובטוחני שהנאה יותר גדולה מהנאתי חצמח לכך לכל חברי,
שיביטו בי בערב שבת. נוכחנו שהעולם עומד איתן על אף ענף הקוס-
מטיקה אצלנו ובטוחני שלא יתמוסט גם אם ספרות מסודרת על כל ענפיה.

ג. הייתי מבקשת בעצת אדם מוכשר בחכנון חקציבית, שיעזור לי בשאלה
הגדולה: כיצד לחכנון את חקציב הנעליים בסכום של 40 ל"י, בכדי
שאוכל להצטייד בנעלי קייץ, חורף, בית, סנדלים (לא לדבר על מגפי-
עור שרגלי כל אשה משתוקקות אליהן).

ד. עוד עצה כלכלית הייתי מבקשת: כיצד יכול ילד בגיל ביה"ס היסודי
לבלות 4-5 ימים בחופשה בעיר, כשהחקציב העומד לרשותו הוא כחקציב
הנעליים, וכולל גם דמי נסיעה של 10 ל"י. מובן מאיליו שילד צעיר
זקוק ללווי של אחד ההורים לפחות בכל אשר יפנה.

ה. ועוד משהו הייתי רוצה שתעזרו לי לחשבן:

חקציב בכסף מזומן - 280 ל"י -

מתנות ימי הולדת למשפחה וידידים 80 ל"י

נסיעה בלחי צפויה בפורד 30 ל"י

חתונות, בר מצוה 20 ל"י

מברקים לחו"ל 10 ל"י

ספר, תקליט, חמונה, חפץ נוי 20 ל"י

צולמים בני המשפחה 15 ל"י

טפול שערות חוץ מחספורת 30 ל"י

כלי מטבח חיוניים 5 ל"י

חגורות בטן וכו' 16 ל"י וכמה נותר לחופש?

אודה מקרב הלב לכל אחד שיוכל לעזור לי בפתרון בעיות אלה. עוד דברים
רבים הייתי רוצה לדעת, נשמע בעלון הבא.

ח.

המסתכל בדמותה של החברה הישראלית יעמוד ודאי על אחד מסימני התקופה והדור - נסיגה מערכים בעלי משמעות מוחלטת, רתיעה מתכנית אידי-אולוגית לעבר ההתרכזות מסביב לאינטרס האישי של הפרט וכל הכרוך בזה. ממחקר של ד"ר הנס ושולמית קרייסלר מהאוניברסיטה של חל-אביב, מסתבר שאידיאליים חברתיים ופוליטיים עוד אינם תופסים את המקום העקרי בחיי הנוער, ובמידה שהנוער מעריך אידיאליים אנושיים כלליים, הרי הוא מודה שאינו מוכן (או רואה עצמו כאינו מסוגל) לעשות משהו למען ממוש בחיים. מחקר אחר (מ. ליסק מהפקולטה לסוציולוגיה של האוניברסיטה העברית ב-ס) מעיד שמקצועות ודרכי חיים הקשורים בחלוציות, בהגשמה אישית, בסגנון חיים חלוצי וכו', ירדו בעיני הנוער מגדלותם ובמקומם מוֹיֶרְכִים כחשובים ביותר במעלה מקצועות אקדמאיים ועמדות כוח בחחום הפוליטי וכלכלי. מענין שברשימה של מקצועות ומשרות ודרכי חיים השונים נמצאים חיי הקבוץ במקום נמוך בו בזמן שבראש הרשימה רואים לפי סדר יורד: מדען, מדינאי, רופא, חבר כנסת, קצין בחיל אויר וכו'.

אולפן תיירים מול אולפן עולים

אולפן חדש בא למשק, צעירים מכל העולם שוב מצאו זה את זה בתנאים הנוחים שאולפן הסוכנות מספק. טובי מורינו החיצבו להחדיר כשנים עברו את השפה הקשה לראשיהם של האולפניסטים בידיעה ברורה שאחרי התקופה הקצרה במשק, התלמידים מתפזרים ואפילו לא ישחמשו במעט הידיעות שהקנו להם במאמץ רב.

כפי שאנו קוראים בעחונות ושומעים ב"אחוד" בארץ ובחו"ל יש כעת עולים, ובכל יום מגיעים נוספים. מסקנה היא שמאד היינו רוצים לעבוד עם עולים, בכדי שלעבודה שהמשק והעובדים משקיעים, תהיה לפחות יעוד ותועלת.

אין אנו קשורים במשרד החיירות דוקא, שעלינו להתאמץ בעבודתנו למען תיירים. יעודנו הוא בקליטת עולים ובאולפן תיירים אנו רואים את מאמצינו כבזבוז זמן. נוסף לזה מראים לנו המספרים, שלמרות המשכורת שהסוכנות משלמת, לא יוצא המשק נשכר מכל הענין ועלינו להוסיף כספים לאחזקת אולפן באופן תקין.

אם מרובר באולפן עוליה, הננו מוכנים לכך, אך כאשר אנו עומדים לפני אולפן תיירים, השקול קצת שונה. ונשאלת השאלה: בסביבה שלנו, בכפרים ובעיירות פתוח, מצב בחי הספר ומוסדות הילדים בכל רע. טרם

נעשה נסיון מטעם הקבוצים, לבוא לקראת שפור העזובה וההזנחה במקומות אלה. מדוע לא לכוון את כוחותינו למשימה מסוג זה, במקום "לשחק באולפן נדמה לי"? סבורנו שמשרד החנוך היחה משלמת מלוא המשכורת ואף שמנו הסוב שוב היה מפורסם ברבים. וגם מבחינה הכספית ומבחינת הספוק בעבודה היינו יוצאים נשכרים. ואולי כדאי להרהר על אפשרות כזאת?

-#-#-#-#-#-#-#-

ישיבת מרכז האחד - החקינו בט"ו בשבט בגבע, והשחחפתי בה כנציג המשק. במרכז הדיונים עמדה הצעה לחקנון עבודה חדש של האחד. בהחילה היה דיון קצר אם יש צורך בכלל בחקנון, ואם אלה הבעיות שצריכות להעסיק את האחד בימים אלה. לאחר מכן עברו לדיון על פרטי החקנון והצביעו על כל הסעיפים וההסתיגויות. אני מניח שפרטי החקנון יפורסמו ב"אגרה" לכן לא אפרט אותם אלא אמסור את עקרי הדברים בלבד. החדש העקרי בחקנון הוא שהוחלט לתת לחברי הקבוץ את זכות הפנסיה. או בלשון התקנון: חברים מעל גיל 65-70 (לפי החלכות המשקים השונים) ימשיכו לעבוד לפי רצונם, ולא תהיה החשבונות אתם לגבי ימי עבודה, חופשות וכו'. (לא כולל תורנות). זהו שנוי גדול לגבי המצב הקיים ואני חושב שזו התקדמות יפה מאד.

לגבי כל יתר הפרטים אפשר לסכם שאנחנו עובדים קצת פחות מהדרי- שות בחקנון. אנחנו מתחילים בדרוגי גיל יותר מוקדם, הבחורות עובדות אצלנו קצת פחות, ועוד פרטים דומים. אינני טוען שצריך לשנות את זה, אבל חשוב לדעת שחלק מרמת החיים שלנו מחבטא גם בתנאי עבודה נוחים.

היה לי מעניין מאד לשמוע את הצירים הותיקים מדברים. רובם לחצו דוקא בכיוון של יחייב גיל הפנסיה לגיל גבוה יותר והם גם חבצו שהמשקים יחויבו לספק עבודה לאנשים מבוגרים וזקנים. היה לי קשה להתרגל שוב למושגים של משקים ותיקים בהם אדם בגיל 45 נחשב ל"ממעט ילד". היה גם רגע משעשע כשדור הותיקים נזעק בגלל פיסקה בחקנון שדיברה על "עבודות בלתי נעימות", ואיזה מאמצים עשו בשביל להגדיר את אותו הדבר אבל בצורה שתהלו את חורף שוויין ערך העבודה.

לאחר הדיון על החקנון עברו לבחירת מזכירות האחד. המזכירות מורכבת כיום מ-25 איש. מה 18 יושבים בה בחוקף חפקידיהם, קדיש לוז נבחר פה אחד ע"י כולם, ויתר 6 החברים נבחרו בקלפי בהצבעה חשאית מחוץ רשימה של 16 איש. היה גם נסיון של כמה פעילים ותיקים לעורר מלחמת דורות ולסעון שזרקו את כל הותיקים ל"מקרר" ובמקומם הכניסו צעירים. הנסיון דוכא מיד ע"י סנטה יוספאל שניהלה את כל הדיונים ביד ברזל ובכשרון רב. בבחירת המזכירות נפתחה בבחירת מזכיר חדש ל"אחד" במקום סנטה, ולאחר ברכוח ודברי פרידה הסתיים הכנוס. באופן אישי היה לי מעניין מאד לראות איך מתנהלים העניינים בהנועה, לאן נושבות הרוחות, מהו כוון הפעולה וכיצד מפעילים לחצים או משתחררים מהם. נקווה שזה יעזור לנו במשך הזמן במגרת המורכבת של יחסינו עם החנועה.

אחי. בר-לוי

מה נעשה

במע

זה זמן רב לא הופיעה סקירה על הענף וסבעי שבינהיים השחנו דברים רבים ושונים, כדי לא להאריך אתרכז בנושאים המעניינים ביותר וגם זאת בקצרה ובחמציות.

כוח אדם -

העזיבות פגעו ביורה קשה ביותר בענף. נסארו כע 3 חברים בלבד בשדה ובמספר זה לא נוכל אפילו לבצע את העבודות השוטפות: רסוס, השקאה ויחר הפוליים. דרושים לנו בדחיפות 2 חברים נוספים לפחות על מנת לשמור על הקיים בצורה סבירה. יש גששים בכוונים שונים והנהלת המשק מחפשת פתרון לבעיה זו. בינתיים אנחנו קובעים סדר עדיפויות לגבי העבודות שיש לבצע כדי להגיע למינימום של הזנחה ולהחזיק את החלקות הצעירות והחיוניות ביותר במצב טוב. הדבר אמור במיוחד בגזום וטפול בעצים ובשמירת תנאי סניסציה. מזג האויר הנוח אמנם מאפשר להגיע להספקים טובים אך יש ספק מה אם נספיק בזמן הנוחר לספל כהלכה גם בחלקות הזקנות הגובלות עם המשק והדורשות טפול יסודי מאד. יחר החלקות יקבלו טפול ובחלקן אף גזום רציני ויסודי יותר.

הנסיעה החדשה - שבצענו לפני שנה נראית טוב והסחח משביע רצון. ראווה לציון שתי נקודות: הנהגת שיטת השקיה קבועה מעל לנוף בחלק מן השטח בו אין תנאים לגרירת קוים וכן נסיעה של כני זנים חדשים. האחד הוא מוצו-זן מפתוח לפני הדומה לדלישם זהוב אך גדול מהנו ואינו טובל מכחמי חלודה חומים. זן זה הולך ונפוץ גם בעולם. אצלנו נסועים 5 דונס. הזן השני הוא גרני סמית, זן אוסטרי הנפוץ מאד בכל חצי כדור הארץ הדרומי ומהוה את תפוח היצוא העקרי לאירופה, שם הוא מבוקס ביותר. זן זה מכשיל באוק-סובר או נובמבר ודורש ימים חמים מרובים להבשלתו. לכן תחום גדולו מוגבל לארצות מסוימות ומכאן סכוייו להנסע בארץ כתפוח יצוא לאירופה, טובים. אנחנו ננסה דונס אחד כדי לראות מה צורת התפתחותו אצלנו.

חלקות עקורות -

כידוע עקרנו לפני שנה את חלקות ג' ו-ד'. חלקה ד' מיועדת לבניה אך חלקה ג' (צפוניה לביתו של קגל) עדיין עומדת בשממונה. מועמדת לעקירה גם חלקה ב', השכנה של חלקה ג', בה יש עצים מנוונים רבים, פרי קטן מאד וחלקים מרובים ללא עצים מאחר ועקרנו סם זנים לא רנטביליים. האלטרנטיבה לחלקות אלה קיימת בצורת הצפצפה איטלקית. זהו עץ גבוה מאד המיועד לתעשית העץ (גפרורים, מקלות שלגונים ועוד). יש שטח כזה ליד רשות החולה ולפי כל החשובים זהו גדול רנטבילי בערך רמה של כותנה.

משרד החקלאות מעודד גדול זה ונותן הלואה בסכום של 90 מגובה הוצאות הייצור במשך 8 שנות גדולו של העץ. זהו גדול פשוט ונוח הדורש רק השקאה (כל 12 יום) עבוד השטח ונקוי הגזע מענפים צדדיים ע"י חתוכם. אדם אחד יכול לספל ב-100 דונס. הסיבה היחידה לכך כאין אנו נגשים לגדולו הוא חוסר-כח-אדם (בהזדמנות זו עלי להעיר שנראה לי כאן פתרון מצויין לאדם מתבגר המעוניין לעבוד בשדה. במקרה זה נתן גם להכשיר ולרשת את השטח ליד המפל שאינו כנוצל עד כה לכום מטרה). במאמר נפרד ובעלון אחר אחאר מעט את הצפצפה ותנאי גדולה באיטליה ובארץ.

עוד קרבן לבניה החדשה הייתה הסככה הישנה ששמשה בזמנו גם בית האריזה הראשון במשק. היא נהרסה ובמקומה הוקמו סככה חדישה ומחסן במקום מרכזי יותר במטע, בדרך המוליכה צפונה לאבוקדו.

יבולים ומחירים -

יבול השנה הסתכם בכ-900 טון תפוחים וכ-100 טון אגסים. זוהי הכמות המקובלת אצלנו בשנת יבול נמוכה, שכן מיימת כידוע תנודת יבולים של 10%⁺ משנה לשנה בגלל סירוגיוחם של זנים מסויימים, במיוחד דלישס אדום, ובמקצת זהוב ויונתן. המחירים השנה גבוהים מאד ועומדים בערך על הרמה של שנת 1964. יש לציין בכלל שהענף התאושש מן המשבר של שנת 67 בה הייתה מפולת מחירים וגם מצב הרוח בין אנשי הענף אופטימי מאד, דבר המחבטא בנטיעות מוגברות, בעקר באיזור שלנו, ברמת הגולן ובמרום הגליל. נסיה זו של מחירים גבוהים היחה גם בשנה שעברה והת-חזקה עוד השנה. כללית הרנסביליות של הענף אינה נופלת בהרבה מזו שידענו בשנים הטובות של ענף התפוחים, לפני חמש שנים ומעלה.

אריזה ושוק -

בשטח זה אנו עומדים לפני התכורה העקרית בענף. כידוע אנו מחלבטים בבעיות קשות בשטח האריזה: כוח אדם, ציוד מתישן ולא מתאים - כל אלה חורמים לסטנדרט נמוך של מיון וסיב הפרי. בנוסף לכך אין לנו אדם שדואג לשווק בעיר וצירוף הגורמים מביא לנו תמורה נמוכה לפרי ביחס למשקים אחרים. גורמים אלה הניעו אותנו לבדוק אח אפשרות הצטרפותנו לת"ג - בית אריזה איזורי בקריה שמונה המאגד 13 מטקים ומושבים. הוא בעל סטנדרט מיון גבוה מאד ובעל מוניטין בשוק. בשלב ראשון הוא ממיין לנו את הפרי הנמצא כעח בבחי הקירור. בעקבות זה נבחון אח הוצאות המיון והמחירים שנקבל עבור הפרי ונסוה זאת לחוצאות המחקבלוח ממיון ושוק עצמאי. ההחלטה להצטרף כחברים מלאים חלויה גם בגובה דמי החברות שנדרש לשלם ככיון שלת"ג יש תכניות הרחבה גדולות ונסל רציני מהם עלול לפול על שכמנו ועל שכמם של משקים נוספים המעוניינים להצטרף כמונו. ההכרעה בענין חפול רק בעוד כמה חדשים.

בינתיים אנו מפשיכים בהרחבה צי המיכליות שלנו והכוונה להגיע ל-1500 מיכלים בערך, כלומר ל-500 טון קבולח שזוהי בערך תפוסח בחי הקירור שלנו. השכירה במיכלים מעלה אח סיב הפרי באסוס בחלק מן הזנים, מהוה חסכון של 8% במקום בקירור ובמיוחד מונע הצורך במיון מוקדם ומאפשר הכנסה ישירה לקירור והובלה נוחה לת"ג (במידה ונמשיך בשיטה זו) החסרון הוא בכניסה פרי קטן או מסיב ירוד מן הקטיף ישר לקירור. השנה בנינו 600 מיכלים ונרכוס עוד 400 בשלב נוסף. עד כאן משמחוחינו וצרותינו - ולהשמע בסקירה הבאה, יהודה.